

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 6
Rotel 060104

DOM
2015-05-11
Stockholm

Mål nr
M 714-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds beslut 2014-12-22 i mål Va 173/13, se bilaga A

KLAGANDE

K F

MOTPART

Mörbylånga kommun

Ombud: U Å

SAKEN

Skadestånd m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten avvisar K Fs yrkande avseende ersättning för rättegångskostnader om 1 250 kr.

2. Hovrätten avslår K Fs överklagande i övriga delar.

Dok.Id 1205286

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50
E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax
08-561 675 59

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-15:00

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

K F har yrkat att hovrätten, med ändring av Va-nämndens beslut, ska förplikta kommunen att till honom betala 4 000 kr i skadestånd och 1 835 kr (585 + 1 250 kr) avseende ersättning för rättegångskostnader i Va-nämnden.

Mörbylånga kommun (kommunen) har bestritt ändring av Va-nämndens beslut.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

K F har anfört i huvudsak följande. Va-nämnden är inte förhindrad att pröva skadeståndsyrkanden som grundar sig på inkassolagen (1974:182). Det finns inte någon lagstadgad begränsning i detta avseende. Det är dessutom många gånger lämpligt att förena tvistefrågor så att de kan behandlas inom samma rättegång. Även för det fall Va-nämnden anses obehörig att pröva yrkandet kan prövning i vart fall ske i hovrätten. Skadestånd bör även utgå med stöd av bestämmelserna i lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster. Va-nämnden har att ta hänsyn till den allmänrättsliga principen om att den som har agerat fel och kränkt en enskild därmed ska drabbas av en sanktion som innebär att vederbörande ska betala en summa pengar. Skadeståndsyrkandet hänför sig dessutom till den tvist som Va-nämnden nu har prövat. Det har ingen betydelse för om skadestånd ska utgå att något brott begåtts. Avgörande är hur pass allvarlig kränkningen har varit. Utöver kommunens agerade i fråga om inkassoåtgärderna så har även en kränkning skett i form av att kommunen inte har sekretessbelagt handlingar. Detta har lett till att hans namn förekommit i lokaltidningar på ett utpekande och kränkande sätt.

Gällande yrkandet om ersättning för rättegångskostnader avseende juridisk rådgivning har Va-nämnden felaktigt lämnat hans yrkande utan bifall såvitt avser 585 kr. En fastighetsägare som har vunnit ett mål i Va-nämnden är generellt sett berättigad till kostnadsersättning. Framför allt för utredning som det ankommit på fastighetsägaren att föra in i målet, men också för annan utredning som gjorts och som varit skäligen påkallad. Det ytterligare kravet på ersättning gällande juridisk rådgivning om 1 250 kr,

som framfördes den 25 oktober 2013, har inte ens prövats av Va-nämnden. Detta utgör felaktig handläggning och av samma skäl som anförts ovan har han rätt även till denna ersättning.

Kommunen har utöver vad som framfördes vid Va-nämnden anført i huvudsak följande. Det finns ingen rätt till skadestånd för integritetskränkningar i det aktuella fallet. Sådan skada kan endast ersättas om skada uppkommit i samband med att ett brott begåtts. Det föreligger inte några särskilda skäl för att tillerkänna K F någon ersättning för rättegångskostnader i det aktuella målet.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Hovrätten har avgjort målet utan huvudförhandling med stöd av 21 § andra stycket lagen (1976:839) om Statens va-nämnd och 50 kap. 13 § andra stycket 2 rättegångsbalken.

Va-nämndens behörighet framgår av bestämmelsen i 1 § lagen om Statens va-nämnd, som hänvisar till lagen om allmänna vattentjänster. Va-nämnden prövar enligt denna lag endast länsstyrelsens beslut om föreläggande vid sin tillsynsverksamhet eller övriga frågor som regleras i lagen eller i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen (52 och 53 §§). En huvudman för en allmän va-anläggning kan enligt lagen på olika grunder bli skadeståndsskyldig mot en fastighetsägare (44-46 §§). Skadeståndet ska avse personskada, sakskada eller ren förmögenhetsskada (48 §). Hovrätten, som överprövar Va-nämndens beslut och alltså inte har någon annan behörighet än Va-nämnden i nu aktuell fråga, konstaterar att vad K F anført inte grundar någon rätt till skadestånd enligt nämnda bestämmelser. K Fs överklagande i denna del ska därför avslås.

Vid fördelning av rättegångskostnader i Va-nämnden är huvudregeln att vardera parten ska stå sina egna kostnader. En part kan endast tillerkännas ersättning om det finns särskilda skäl för det (14 § lagen om Statens va-nämnd). Hovrätten finner i likhet med

Va-nämnden att det inte finns några särskilda skäl för att tillerkänna K F den yrkade ersättningen om 585 kr. Hans överklagande i denna del ska därför avslås. K F har därutöver begärt ersättning för rättegångskostnader med 1 250 kr och gjort gällande att Va-nämnden har underlåtit att prövat detta yrkande. Hovrätten konstaterar att ett sådant yrkande visserligen har framställts i en handling som kommit in till Va-nämnden den 25 oktober 2013, men att K F vid en förberedande förhandling i Va-nämnden den 11 mars 2014 slutligt bestämt sitt kostnadsyrkande till 585 kr. Det har därmed varit korrekt av Va-nämnden att inte pröva det aktuella yrkandet. K Fs överklagande ska även i denna del avslås.

En part som vill ha ersättning för rättegångskostnad ska framställa sitt yrkande innan handläggningen avslutas (jfr 18 kap. 14 § rättegångsbalken). Om så inte skett får han därefter inte föra talan om en kostnad som har uppkommit vid samma rätt. K F har först i hovrätten framställt yrkandet avseende ersättning för rättegångskostnader om 1 250 kr. Hans yrkande i denna del ska därför avvisas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2015-06-08

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Liselotte Rågmark och Ingrid Åhman samt tf. hovrättsassessorerna Solmaz Fadai Vikström och Joel Björk-Werner, referent.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Joakim Edvinsson.